

Lieta C-601/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 13. novembris

Iesniedzējtiesa:

Tribunal d'arrondissement (Luksemburga)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 13. oktobris

Prasītāja:

SOVIM SA

Atbildētājs:

Luxembourg Business Registers

Rīkojums komerclietā 2020TALCH02/01568 saskaņā ar *Loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs* [2019. gada 13. janvāra Likums, ar ko izveido Patieso labuma guvēju reģistru (turpmāk tekstā – “RBE”)] 7. panta 3. punktu un 15. panta 5. punktu

[..]

Lietā [..]

starp:

akciju sabiedrību *SOVIM SA*, kas reģistrēta un kuras juridiskā adrese atrodas [..] L-2449 Luksemburgā;

prasītāja [..]

un:

ekonomisko interešu grupējumu LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS, saīsinājumā *LBR*, kas reģistrēts [..] L-1468 Luksemburgā,

atbildētāja, [..]

[..]

Uzklausījuši lietas dalībnieku pārstāvjus un to prasījumus 2020. gada 13. oktobra tiesas sēdē, [..]

šajā datumā atklātajā tiesas sēdē izdod **[oriģ. 2. lpp.]**

šādu rīkojumu:

Faktu izklāsts

Ar 2019. gada 12. augusta vēstuli, kas adresēta *Registre des bénéficiaires effectifs* [Patieso labuma guvēju reģistram] (turpmāk tekstā – “*RBE*”), akciju sabiedrība *SOVIM SA*, pamatojoties uz *Loi du 15 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs* [2019. gada 15. janvāra Likums, ar ko izveido Patieso labuma guvēju reģistru] (turpmāk tekstā – “*Likums*”) 15. pantu, iesniedza lūgumu ierobežot piekļuvi informācijai par tās patieso labuma guvēju.

Ar 2020. gada 6. februāra ierakstīto vēstuli *RBE* pārvaldošais ekonomisko interešu grupējums *LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER* (turpmāk tekstā – “*LBR*”) atteicās apmierināt šos lūgumus.

[..]

Pušu prasījumi un pamati

SOVIM galvenokārt lūdz atzīt, ka ar Likuma 12. un/vai 15. pantu tiek pārkāptas tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, datu aizsardzību un/vai efektīvu tiesību aizsardzību, un tādēļ nepiemērot šīs normas un noteikt, ka informācija, ko *SOVIM* sniegusi saskaņā ar Likuma 3. pantu, nebūs publiski pieejama *RBE*.

Pakārtoti tā lūdz tiesu uzdot nepieciešamos jautājumus Eiropas Savienības Tiesai (turpmāk tekstā – “*EST*”).

Papildu pakārtoti tā lūdz atzīt, ka šajā gadījumā pastāv nesamērīgs risks Likuma 15. panta 1. punkta izpratnē, un lūdz ar to dot rīkojumu *LBR* ierobežot piekļuvi Likuma 3. pantā minētajai informācijai un dot rīkojumu pievienot šajā prasībā taisāmo spriedumu *LBR* esošajam *SOVIM* dosjē.

Prasības pamatošanai *SOVIM* norāda, ka, piešķirot publisku piekļuvi saimnieciskā labuma guvēja identitātei un personas datiem, kas ir nodoti *RBE*, tiktu pārkāptas tiesības uz viņa privātās un ģimenes dzīves aizsardzību, kas paredzētas Eiropas

Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un [Luksemburgas Lielhercogistes] Konstitūcijas 11. panta 3. punktā.

Tā apgalvo, ka tiesību akta, pamatojoties uz kuru Luksemburgas tiesībās tika iekļauts Likums, proti, [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas (ES) 2015/849 [(2015. gada 20. maijs)] par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (turpmāk tekstā – “Direktīva 2015/849”) - tās redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2018/843 - mērķis ir identificēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai terorisma finansēšanai izmantoto sabiedrību, **[oriģ. 3. lpp.]** patiesos labuma guvējus, kā arī nodrošināt komercattiecību drošību un uzticēšanos tirgos.

Tomēr neesot konstatēts, kādā veidā publiska piekļuve bez jebkādas kontroles attiecībā uz piekļuvi *RBE* iekļautajiem datiem ļautu sasniegt šos mērķus. Gluži pretēji – tā esot būtiska un nesamērīga iejaukšanās patieso labuma guvēju privātajā dzīvē, kas nav saderīga ar iepriekš minētajiem tiesību aktiem.

SOVIM arī uzskata, ka ar publisku piekļuvi *RBE* esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pants, kam ir tāda pati nozīme un darbības joma kā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantam. *RBE* publicēšana būtu nevajadzīga papildu iejaukšanās, jo tā nepadarītu cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju efektīvāku nekā tas būtu gadījumā, ja piekļuve būtu ierobežota, to atļaujot tikai iestādēm.

[..] [valsts konstitucionālo tiesību apsvērumi]

SOVIM piebilst, ka ar publisku piekļuvi *RBE* iekļautajiem personas datiem esot pārkāpti arī vairāki pamatprincipi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk tekstā – “VDAR”).

Tādējādi datu minimizēšanas princips, kas noteikts VDAR 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā, esot pārkāpts ne tikai attiecībā uz pieejamo datu apjomu, bet arī attiecībā uz pašu publisko piekļuvi šiem datiem, tostarp tāpēc, ka šāda piekļuve neesot nepieciešama, lai sasniegtu mērķi apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu.

Publiska piekļuve *RBE* datiem esot arī pretrunā VDAR 25. pantam, kas paredz atbilstošu tehnisku un organizatorisku pasākumu īstenošanu, lai nodrošinātu, ka pēc noklusējuma tiek apstrādāti tikai tādi personas dati, kas ir nepieciešami katram konkrētajam apstrādes nolūkam.

SOVIM uzskata, ka ar publisku piekļuvi *RBE* esot pārkāpti arī VDAR 14.-22. pārkāpums.

Luksemburgas likumdevējam tiek pārņemts, ka tas nav īstenojis drošības pasākumus, lai noskaidrotu ikvienas personas, kas lūdz piekļuvi *RBE* informācijai, identitāti, tostarp pieprasot tās pierakstīšanos *RBE* tīmekļa vietnē, lai varētu piekļūt reģistrētajiem datiem. *SOVIM* turklāt uzskata, ka tas, ka *RBE* datu aplūkošanai netiek pieprasīts uzrādīt leģitīmas intereses, esot pretrunā Eiropas likumdevēja nodomam.

SOVIM apgalvo, ka esot ticis pārkāpts VDAR 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktais datu minimizēšanas princips, jo nevarot garantēt, ka sabiedrībai pieejamie *RBE* esošie dati tiek izmantoti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos. **[oriģ. 4. lpp.]**

SOVIM atsaucas arī uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantu, kas, iespējams, tiek pārkāpts, ja notiek brīva publiska piekļuve patieso labuma guvēju personas datiem.

Visbeidzot, tā šaubās, vai ir ievērots tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saprātīgā termiņā paredzošais Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1. punkts, jo *LBR* rīcībā esot neierobežots termiņš, lai pieņemtu lēmumu par lūgumu ierobežot piekļuvi, savukārt pārsūdzība par *LBR* lēmumu ir jāiesniedz 15 dienu laikā pēc lēmuma par atteikumu paziņošanas, pretējā gadījumā iestājas noilgums.

Tādas pašas tiesības esot garantētas arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā.

Attiecībā uz lietas būtību *SOVIM* uzskata, ka tās patiesais labuma guvējs esot pakļauts nesamērīgam, reālam un aktuālam riskam, jo esot risks, ka patiesais labuma guvējs un viņa ģimene tiek nolaupīti, dodoties uz Āfrikas kontinentu vai tur dzīvojot, jo īpaši Austrumāfrikā, kur pastāvīgi pieaugot teroristu grupējumu veikta turīgu personu nolaupīšana ar nolūku iegūt izpirkuma maksu.

Tāpēc lūgums ierobežot piekļuvi būtu jāapmierina.

2020. gada 13. oktobra tiesas sēdē *SOVIM* lūdz iesniedzējtiesu pirms lietas turpmākās virzības uzdot Tiesai vairākus prejudiciālus jautājumus.

[..]

LBR kā *RBE* pārvaldnieks neizsakās par lietas būtību, savukārt jautājumu par *SOVIM* ierosināto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tas atstāj iesniedzējtiesas ziņā.

Vērtējums

Saskaņā ar Likuma 15. panta 1. punktu “reģistrēts juridisks veidojums vai patiesais labuma guvējs, izskatot katru gadījumu atsevišķi un turpmāk minētajos ārkārtas apstākļos, pamatojoties uz pienācīgi pamatotu pārvaldnieka lūgumu, var pieprasīt ierobežot piekļuvi 3. pantā minētajai informācijai tā, lai tai varētu piekļūt tikai valsts iestādes, kredītiestādes un finanšu iestādes, kā arī tiesu izpildītāji un notāri, kas darbojas kā publiskās varas amatpersonas, ja šāda piekļuve patieso labuma guvēju pakļautu nesamērīgam riskam, krāpšanas, nolaušanās, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam vai ja patiesais labuma guvējs ir nepilngadīgs vai citā veidā juridiski rīcībnespējīgs”.

Saskaņā ar šo pantu *LBR* un - gadījumā, ja lēmums par atteikumu tiek pārsūdzēts – apgabaltiesas komerclietu tiesu palātas priekšsēdētājam katrā atsevišķā gadījumā, ņemot vērā subjektīvus faktorus, ir jāizvērtē, vai pastāv ārkārtas apstākļi, kas pamato piekļuves *RBE* ierobežojumu. **[oriģ. 5. lpp.]**

Jākonstatē, ka šādā paša prasībā *Tribunal d’arrondissement* [...] ar 2020. gada 24. janvāra rīkojumu [...] jau ir uzdevusi vairākus prejudiciālus jautājumus par jēdzienu “ārkārtas apstākļi”, “risks” un “nesamērīgs” interpretāciju Likuma kontekstā, proti:

[..]

[..] **[oriģ. 6. lpp.]** [..]

[..]

[..] **[oriģ. 7. lpp.]** [..]

[Tiesai lietā C-37/20 uzdoto jautājumu formulējums]

Savukārt *SOVIM* šajā tiesvedībā ierosinātie prejudiciālie jautājumi ir par vēl kādu citu problemātiku.

Saskaņā ar Likuma 3. pantu: “Patieso labuma guvēju reģistrā par reģistrētu juridisko veidojumu patiesajiem labuma guvējiem ir jāreģistrē un jāglabā šāda informācija:

1. uzvārds;
2. vārds(-i);
3. valstspiederība(-as);
4. dzimšanas datums;
5. dzimšanas mēnesis;

6. dzimšanas gads;

7. dzimšanas vieta;

8. dzīvesvietas valsts;

9. precīza privātā adrese vai juridiskā adrese, kurā ir norādīts:

a) attiecībā uz adresēm Luksemburgas Lielhercogistē: pastāvīgā dzīvesvieta, kas norādīta [Luksemburgas] Fizisko personu valsts reģistrā, vai juridiskās adreses gadījumā – apdzīvotā vieta, iela un ēkas numurs, kas iekļauts [Luksemburgas] Apdzīvoto vietu un ielu valsts reģistrā, kā paredzēts grozītā 2002. gada 25. jūlija Likuma par zemesgrāmatu un topogrāfiskās pārvaldes reorganizāciju 2. panta g) punktā, kā arī pasta indekss;

b) attiecībā uz adresēm ārvalstīs: apdzīvotā vieta, iela un ēkas numurs ārvalstīs, pasta indekss un valsts;

10. personām, kas reģistrētas Fizisko personu valsts reģistrā: identifikācijas numurs, kas paredzēts grozītajā 2013. gada 19. jūnija Likumā par fizisku personu identifikāciju;

11. nerezidentiem, kas nav reģistrēti Fizisko personu valsts reģistrā: ārvalstu identifikācijas numurs;

12. faktiskās līdzdalības veids;

13. faktiskās līdzdalības lielums.”

Saskaņā ar Likuma 11. pantu visa iepriekš uzskaitītā informācija ir pieejama valsts iestādēm, pildot savus pienākumus, savukārt saskaņā ar [oriģ. 8. lpp.] 12. pantu piekļuve informācijai, kas minēta 3. panta 1. punkta 1.-8., 12. un 13. apakšpunktā, ir atļauta ikvienam.

Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā par tiesībām uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību ir noteikts:

“1. Ikvienam ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un sarakstes neaizskaramību.

2. Publiskās institūcijas nedrīkst traucēt nevienam baudīt šīs tiesības, izņemot gadījumus, kas ir paredzēti likumā un ir nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu valsts vai sabiedrisko drošību vai valsts ekonomiskās labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību vai tikumību, vai lai aizstāvētu citu tiesības un brīvības.”

Turklāt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 7. pantā ir noteikts, ka “ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un saziņas neaizskaramību”.

Saskaņā ar Hartas 52. panta normām:

“1. Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.

2. Šajā Hartā atzītās tiesības, kuras ir paredzētas Līgumos, izmanto saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem un ierobežojumiem.

3. Ciktāl Hartā ir ietvertas tiesības, kuras atbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā garantētajām tiesībām, šo tiesību nozīme un apjoms ir tāds pats kā minētajā Konvencijā noteiktajām tiesībām. Šis noteikums neliedz Savienības tiesībās paredzēt plašāku aizsardzību.”

Līdz ar to rodas jautājums, vai plašas sabiedrības piekļuve dažiem RBE iekļautajiem datiem ir saderīga ar iepriekš minētajām normām un jo īpaši ar Hartu, tādēļ ir jāuzdod Tiesai prejudiciālie jautājumi, kuru saturs ir izklāstīts šā rīkojuma rezolutīvajā daļā.

VDAR 5. pants, kas attiecas uz personas datu apstrādes principiem, ir formulēts šādi:

“1. Personas dati:

- a) tiek apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā [oriģ. 9. lpp.] (“likumīgums, godprātība un pārredzamība”);*
- b) tiek vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, un to turpmāku apstrādi neveic ar minētajiem nolūkiem nesavietojamā veidā; turpmāka apstrāde arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu nav uzskatāma par nesavietojamu ar sākotnējiem nolūkiem (“nolūka ierobežojumi”);*
- c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”);*
- d) ir precīzi un, ja vajadzīgs, atjaunināti; ir jāveic visi saprātīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiktu dzēsti vai laboti (“precizitāte”);*
- e) tiek glabāti veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk kā nepieciešams nolūkiem, kādos attiecīgos personas datus apstrādā; personas datus var glabāt ilgāk, ciktāl personas datus apstrādās tikai arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka tiek*

īstenoti atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, kas šajā regulā paredzēti, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības (“glabāšanas ierobežojums”);

f) tiek apstrādāti tādā veidā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstošus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus (“integritāte un konfidencialitāte”);

2. Pārzinis ir atbildīgs par atbilstību 1. punktam un var to uzskatāmi parādīt (“pārskatatbildība”).”

Izlasot šo tiesību normu tekstu, pamatoti rodas jautājums, vai publiskas piekļuves atļaušana RBE iekļautajiem datiem ļauj nodrošināt šo normu ievērošanu.

Līdz ar to ir jāuzdod Tiesai prejudiciāli jautājumi, kuru saturs ir izklāstīts šā rīkojuma rezolūtivajā daļā. **[oriģ. 10. lpp.]**

SOVIM joprojām apšaubā Likuma 15. panta saderību ar prasību nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo paredzētais 15 dienu termiņš esot ļoti īss un tādējādi pārkāpjot Cilvēktiesību konvencijas 6. pantu.

Likuma 15. pantā ir noteikts, ka “(2) Pārvaldnieks uz laiku ierobežo piekļuvi 3. pantā minētajai informācijai, atļaujot to tikai valsts iestādēm no lūguma saņemšanas brīža līdz lēmuma paziņošanai, bet lūguma noraidīšanas gadījumā – uz papildu 15 dienām. Ja lēmums par atteikumu tiek pārsūdzēts, ierobežojumu attiecībā uz piekļuvi informācijai saglabā līdz brīdim, kad lēmums par atteikumu vairs nav pārsūdzams. [..]

(4) Paziņojumu par ierobežojumiem attiecībā uz piekļuvi informācijai un attiecīgā lēmuma datumu Patieso labuma guvēju reģistra pārvaldnieks publicē šajā reģistrā.

(5) Jebkura ieinteresētā persona, kas vēlas apstrīdēt pārvaldnieka lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 2. vai 3. punktu, saskaņā ar 7. panta 3. punkta normām var pārsūdzēt minēto lēmumu 15 dienu laikā no 4. punktā minētā paziņojuma publicēšanas dienas.”

No tā izriet, ka pārsūdzības termiņš sākas no paziņojuma publicēšanas dienas, nevis no dienas, kad lēmums paziņots saimnieciskā labuma guvējam.

Turklāt nav pierādīts, kādā ziņā 15 dienu termiņš prasības celšanai, kas ir piemērojams arī citos gadījumos, būtu uzskatāms par nepietiekamu saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantu.

Tādēļ par to uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu nav vajadzības.

Šo iemeslu dēļ :

[..] lietu *inter partes* izskatošā *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* [Luksemburgas apgabaltiesa] Luksemburgā nolemj

[..]

apturēt tiesvedību un uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus:

1. jautājums

Vai Direktīvas (ES) 2018/843 1. panta 15. punkta c) apakšpunkts - ar ko groza Direktīvas (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK, 30. panta 5. punkta pirmo daļu - nosakot, ka dalībvalstīm **[oriģ. 11. lpp.]** visos gadījumos ir jādara pieejama informācija par patiesajiem labuma guvējiem ikvienam sabiedrības loceklim bez vajadzības to pamatot ar leģitīmām interesēm, ir spēkā,

a. ņemot vērā tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “**Harta**”) 7. pantā, interpretējot to saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantu, un ievērojot tostarp Direktīvas 2018/843 30. un 31. apsvērumā izvirzītos mērķus attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu; un

b. ņemot vērā Hartas 8. pantā garantētās tiesības uz personas datu aizsardzību, ciktāl to mērķis it īpaši ir nodrošināt, lai personas dati tiktu apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā, tiktu ierobežoti datu vākšanas un apstrādes nolūki un tiktu minimizēti dati?

2. jautājums

1. Vai Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētos ārkārtas apstākļus - kuros dalībvalstis var paredzēt atkāpes attiecībā uz piekļuvi visai informācijai par patiesajiem labuma guvējiem vai daļai no tās, ja šāda publiska piekļuve informācijai patieso labuma guvēju pakļautu nesamērīgam riskam, krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam - var konstatēt tikai tad, ja ir sniegts pierādījums par to, ka pastāv tāds nesamērīgs krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas risks, kas ir ārkārtas rakstura, tiešām apdraud konkrēto patiesā labuma guvēja personu un ir nopietns, konkrēts, faktiskis un pastāvošs?

2. Vai – apstiprinošas atbildes gadījumā - šādi interpretēts Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punkta g) apakšpunkts ir spēkā, ņemot vērā Hartas 7. pantā garantētās

tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un Hartas 8. pantā garantētās tiesības uz personas datu aizsardzību?

3. jautājums

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk tekstā – VDAR) 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts - kurā noteikts, ka dati ir jāapstrādā likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā - ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka

a. patiesā labuma guvēja personas dati, kas reģistrēti patieso labuma guvēju reģistrā, kurš izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu, ir vispārpieejami plašai sabiedrībai bez jebkādas kontroles un vajadzības sniegt pamatojumu un tādā veidā, ka datu subjektam (patiesā labuma guvējam) nav iespējams uzzināt, kurš ir piekļuvis šiem viņa personas datiem, kā arī tas, ka **[oriģ. 12. lpp.]**

b. šāda patieso labuma guvēju reģistra datu apstrādes pārzinis dod atļauju piekļūt patieso labuma guvēju personas datiem neierobežotam un nenosakāmam personu skaitam?

2. Vai VDAR 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kurā ir noteikti nolūka ierobežojumi, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka patiesā labuma guvēja personas dati - kas reģistrēti patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu - var būt pieejami plašai sabiedrībai, ja šo datu apstrādes pārzinis nevar garantēt, ka šie dati tiek izmantoti vienīgi mērķiem, kādiem tie tika vākti, proti, būtībā cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, kas savukārt ir uzdevumi, par kuru izpildes nodrošināšanu plašāka sabiedrība nav atbildīga?

3. Vai VDAR 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kurā ir noteikta prasība minimizēt datus, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu, plašāka sabiedrība var piekļūt ziņām ne tikai par patiesā labuma guvēja vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu, valstspiederību un pastāvīgās dzīvesvietas valsti, kā arī faktiskās līdzdalības veidu un lielumu, bet arī ziņām par viņa dzimšanas datumu un vietu?

4. Vai VDAR 5. panta 1. punkta f) apakšpunktam - kurā ir noteikts, ka dati ir jāapstrādā tādā veidā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi, tādējādi nodrošinot šādu datu integritāti un konfidencialitāti – nav pretrunā neierobežota un beznosacījuma piekļuve bez konfidencialitātes saistībām patieso labuma guvēju personas datiem,

kuri ir pieejami patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/84[3] 1. panta 15. punktu?

5. Vai VDAR 25. panta 2. punkts, kurā garantēta datu aizsardzība pēc noklusējuma un saskaņā ar kuru personas datus bez attiecīgā datu subjekta iesaistīšanās nedrīkst pieejamus nenoteiktam fizisku personu skaitam, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka:

a. patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu, tiem sabiedrības locekļiem, kuri aplūko patiesā labuma guvēja personas datus, netiek prasīts pierakstīties šā reģistra tīmekļa vietnē; kā arī tas, ka

b. informācija par šādā reģistrā reģistrētu patiesā labuma guvēja personas datu aplūkošanu attiecīgajam patiesā labuma guvējam netiek sniegta; kā arī tas, ka

c. nekādi attiecīgo personas datu apjoma un pieejamības ierobežojumi nav piemērojami attiecībā uz to apstrādes nolūku? **[orig. 13. lpp.]**

6. Vai VDAR 44.-50. pants, kuros personas datu pārsūtīšana uz trešo valsti ir pakļauta stingriem nosacījumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā, ka šādi patiesā labuma guvēja dati, kuri ir iekļauti patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/84[3] 1. panta 15. punktu, jebkurā gadījumā ir pieejami ikvienam sabiedrības loceklim bez vajadzības to pamatot ar leģitīmām interesēm un bez ierobežojumiem attiecībā uz šīs sabiedrības atrašanās vietu?

[..]